

Załącznik Nr 1

Uzasadnienie pozytywnej opinii wniosku o nadanie dr Maciejowi Konradowi Skorackiemu stopnia doktora habilitowanego nauk biologicznych, w dyscyplinie biologia

1. Krótkie dane z życiorysu naukowego Habilitanta:

Dr Maciej Konrad Skoracki rozpoczął badania nad roztocznymi z rodziny Syringophilidae będąc jeszcze studentem II roku na Wydziale Biologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. W 1999 r. obronił pracę magisterską pt. "Roztocze z rodziny Syringophilidae wybranych ptaków Afryki", wykonaną pod kierunkiem prof. dr hab. Jacka Daberta. Praca powstała przy współpracy z belgijskim Royal Museum for Central Africa, a jej wkładem w rozwój taksonomii tej grupy roztoczy było opisanie 5 nowych dla wiedzy gatunków. W tym samym roku Habilitant podejmuje studia doktoranckie na Wydziale Biologii UAM w Poznaniu, które ukończył w przepisowym terminie w 2003 r. Jego rozprawa doktorska pt. "Ekopasożytnicze roztocze z rodziny Syringophilidae ptaków wróblowatych Polski; taksonomiczne i ekologiczne aspekty układu pasożyt-żywiciel" wykonana pod kierunkiem prof. dr hab. dr h.c. Czesława Błaszaka, została wyróżniona Nagrodą Prezesa Rady Ministrów RP. W tym okresie opublikował on 22 prace, z których 9 ukazało się w czasopiśmie z listy JCR. Wyniki badań były prezentowane przez dr Skorackiego na szeregu konferencji o charakterze międzynarodowym, zarówno w kraju, jak i poza jego granicami (Czechy, Niemcy, Grecja, Rosja). W 2003 roku na drodze konkursu dr Skoracki zostaje zatrudniony w charakterze adiunkta w Zakładzie Morfologii Zwierząt UAM, w którym pracuje do dnia dzisiejszego. Od roku 2005 aktywnie działa w międzynarodowych towarzystwach naukowych. Jest członkiem: Polskiego Towarzystwa Parazytologicznego, Polskiego Towarzystwa Akarologicznego i Polskiego Towarzystwa Taksonomicznego. W latach 2005-2006 był również członkiem Komitetu Zoologii PAN, a w kadencji 2011-2013 pełni funkcję członka Interdyscyplinarnego Zespołu MNiSW do spraw oceny wniosków o przyznanie stypendiów dla wybitnych młodych naukowców.

2. Staże naukowe ważne w doskonaleniu warsztatu naukowego:

Zarówno w okresie studiów doktoranckich jak i po ich ukończeniu dr Skoracki aktywnie współpracował na forum międzynarodowym z licznymi jednostkami naukowymi, odbywając w nich staże naukowe i gromadząc materiały do dalszych badań. Dr Skoracki odbył staże naukowe w: Zoologische Staatssammlung Munich, Monachium, Niemcy (2005, 2010, 2011,

każdorazowo po 3 tyg.); Zoological Institute Russian Academy of Sciences, St. Petersburg, Rosja (2002, 2007, 2009, każdorazowo 1 m-c); Šarišské Museum of Natural History, Bardejov, Słowacja (2001, 2002, 2003, 2005, 2007, każdorazowo po 2 tyg.); Department of Biological Sciences, Hashemite University, Zarqa, Jordania. (2002, 1 m-c).

3. Mobilność badacza dotychczasowa i aktualna – projekty międzynarodowe, krajowe:

Konieczność pozyskiwania materiału badawczego zarówno z kolekcji muzealnych jak i podczas badań terenowych wymuszała dużą mobilność Habilitanta. Do najważniejszych ośrodków, z którymi współpracował i nadal współpracuje dr Skoracki należą: wspomniane już wcześniej Royal Museum for Central Africa (Belgia), Department of Biology, San Francisco State University (USA), Department of Ornithology and Mammology (USA), University of Michigan (USA), Instytut für Parasitologie, Veterinarmedizinische Fakultät (Niemcy), Department of Zoology, University of South Bohemia, Faculty of Sciences (Czechy), Laboratoire de Parasitologie Evolutive, Université Pierre et Marie Curie (Francja) czy też National Museums of Kenya (Kenia). Współpraca ta poparta wspólnymi badaniami i publikacjami zaowocowała opisem ponad 170 nowych dla wiedzy taksonów. Oprócz kontaktów naukowych z wymienionymi wyżej ośrodkami był on uczestnikiem i współorganizatorem wielu wypraw naukowych, m.inn. do takich państw jak: Mongolia, Kirgizja, Rosja, Ukraina, Kaukaz, Kazachstan, Chorwacja czy Bośnia i Hercegowina.

4. Udział w konferencjach i efekty współpracy międzynarodowej:

Wyniki badań były prezentowane przez dr Skorackiego na szeregu konferencji o charakterze międzynarodowym, zarówno w kraju, jak i poza jego granicami (Czechy, Niemcy, Grecja, Rosja). Kandydat brał czynny udział w ponad 20 konferencjach, na których przedstawił 21 referatów, doniesień (6) i posterów (15). Z kolei efektem szerokiej współpracy międzynarodowej jest szereg wspólnych publikacji z zagranicznymi badaczami z różnych krajów i ośrodków badawczych. We wszystkich pracach jego wkład jest znaczący, co czyni go niekwestionowanym liderem w badaniach nad Syringophilidae na arenie międzynarodowej.

5. Wartościująca ocena najważniejszych osiągnięć stanowiących wkład Kandydata do dyscypliny:

Dr Skoracki, mimo młodego wieku, jest aktualnie jednym z najlepszych na świecie specjalistów taksonomów zajmujących się roztocami z rodziny Syringophilidae. Do

niewątpliwych osiągnięć na polu taksonomicznym jest utworzenie 10 nowych rodzajów, co stanowi 1/3 wszystkich znanych aktualnie taksonów tego szczebla w obrębie omawianej rodziny roztoczy. Ponadto Habilitant opisał 30 nowych dla wiedzy gatunków i uprzyściółił status systematyczny 20 kolejnych gatunków. Opublikowane w jednym z najbardziej liczących się czasopism taksonomicznych "Zootaxa", monograficzne studium roztoczy dudkowych z rodziny Syringophilidae regionu palearktycznego podsumowuje dotychczasowy etap badań nad roztoczami tej grupy. Stanowi zarazem doskonały punkt wyjściowy do przyszłych badań przy użyciu wyrafinowanych metod molekularnych. Jak dotąd systematyka niewielkiej tylko części roztoczy została uporządkowana w podobny sposób, umożliwiając tym samym kolejny etap studiów taksonomicznych i filogenetycznych. Dr Skoracki jest godnym kontynuatorem znakomitych tradycji, cieszącej się uznaniem akarologów na całym świecie "polskiej szkoły akarologicznej", zainicjowanej przez pierwszego kierownika Zakładu Morfologii Zwierząt prof. dr Jana Rafalskiego. Jest przedstawicielem kolejnego pokolenia adeptów tej szkoły uzyskujących uznanie międzynarodowej społeczności akarologów. Wysoka liczba cytowań, jest wyrazem uznania jego osiągnięć naukowych i pozycji w światowym obiegu myśli naukowej. Znaczna liczba prac publikowanych wspólnie z naukowcami z różnych krajów, to kolejny dowód jego wysokiej pozycji naukowej i ponad lokalnego charakteru tych publikacji.

6. Dane bibliometryczne wg rozporządzenia z dnia 1 września 2011:

Lista publikacji Habilitanta obejmuje 100 prac, w tym 58 opublikowanych w czasopismach z listy JCR, a 27 opublikowanych w innych czasopismach o zasięgu międzynarodowym oraz 15 rozdziałów w książkach i podręcznikach. Sumaryczny impact factor publikacji naukowych wg listy JCR, zgodnie z rokiem opublikowania wynosi 52,32. Indeks Hirscha wynosi 8, natomiast całkowita liczba cytacji wg WoS = 242 (od momentu złożenia wniosku wzrosły one odpowiednio do 9 i 282).

7. Osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne:

Dr Skoracki jest doskonałym dydaktykiem. Dwa zaproponowane przez niego wykłady monograficzne: "Natura pasożytów" i "Wielkie epidemie" są regularnie wybierane przez studentów na przestrzeni ostatnich czterech lat. Ponadto prowadzi ćwiczenia z następujących przedmiotów: "Zoologia ogólna", "Zoologia bezkręgowców", "Ekologia ewolucyjna", "Bioróżnorodność świata zwierząt" oraz pracownię specjalistyczną z zakresu zoologii. Był opiekunem naukowym 11 prac licencjackich oraz 8 prac magisterskich. Jest współautorem

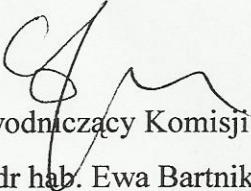
kilku rozdziałów w nowoczesnym podręczniku zoologii pod redakcją prof. dr hab. dr h.c. Czesława Błaszaka, który niedawno ukazał się na rynku.

Nie można pominąć również działalności dra Skorackiego na polu popularyzacji nauki na Wydziale Biologii UAM w Poznaniu. Był współorganizatorem międzynarodowej polsko-niemieckiej konferencji naukowej pn. "VII Milbenkundliches Kolloquium" (2009), uczestniczył w przygotowaniu Festiwalu Nauki i Sztuki na UAM (2011) oraz warsztatów dla studentów i doktorantów z zakresu metod badawczych akarofauny pasożytniczej ptaków na ZUT w Szczecinie.

8. Krótkie odniesienia do recenzji:

Wszystkie recenzje zgodnie podkreślają znaczący wkład Habilitanta w rozwój akarologii, a zwłaszcza w poznanie biologii i ekologii badanej przez niego grupy roztoczy dudkowych z rodziny Syringobiidae. Wskazują one również na znaczący wkład badań dr Skorackiego w zakresie systematyki tej grupy roztoczy. Wszystkie kończą się konkluzją o dopuszczeniu Kandydata do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego. W przypadku recenzji dr hab. Joanny Mąkol dodatkowo przedstawiono wniosek o wyróżnienie habilitanta stosowną nagrodą.

Poznań 26 kwietnia 2012 r.

Przewodniczący Komisji
prof. dr hab. Ewa Bartnik